

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418203957
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1418203957.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a sudcov JUDr. Dariny Kuchtovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: V. G., T.. X.X.XXXX, H. M. XX, C., zastúpený JUDr. Janou Polakovičovou, advokátkou, so sídlom Studenohorská 42, Bratislava proti žalovanej: N. W., T.. XX.X.XXXX, H. G. D. XX, H., zastúpená Advokátska kancelária Jakubčová a partneri, s.r.o., Mickiewiczova 2, Bratislava, o ukončenie účasti v dedičskom konaní, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 9C/44/2018-141 zo dňa 26.7.2019 a na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 9C/44/2018 zo dňa 23.3.2020, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 9C/44/2018-141 zo dňa 26.7.2019 sa **p o t v r d z u j e**.

II. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sp. zn. 9C/44/2018 zo dňa 23.3.2020 sa **p o t v r d z u j e**.

III. Žalovanej sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým rozsudkom č.k. 9C/44/2018 zo dňa 26.7.2019 súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej vydania rozhodnutia, ktorým by súd ukončil účasť žalovanej v konaní o dedičstve nehnuteľností zapísaných na W. Č.. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálne odbor, nachádzajúce sa v okrese H. V., B. H. - I..Č.. F. H., katastrálne územie F. H. po poručiťke Ž. G., F. S. XX.X.XXXX a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2/ Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že dedičské konanie po poručiťke N. G., T.. XX.X.XXXX a zomrelej 11.4.2012 bolo Uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.k. 65D/350/2012-20, Dnot 39/2012 zo dňa 28.6.2012 zastavené, nakoľko poručiťka zomrela bez zanechania akéhokoľvek majetku. Ďalej zistil, že kúpnu zmluvou zo dňa 4.4.2012 poručiťka Ž. G. previedla na žalobcu nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese H. V., B. H.- I..Č.. F. H. F. na W. Č.. XXXX, a to byt Č.. X, číslo vchodu G. D. XX, 1. poschodie, G.. Č.. XXXX na pozemku registra „C“ Č.. XXXX/XXX a spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXXXX/XXXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku registra „C“ s parc. č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 593 m², nebytový priestor K. Č.. XX, číslo vchodu G. D. XX, 1. poschodie, súp. č. XXXX na pozemku registra „C“ č. XXXX/XXX a spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXXX/XXXXXXX na spoločných

častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku registra „C“ s parcelným číslom XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 593m² za kúpnu cenu 270.000 eur. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 22C/391/2013-231 zo dňa 6.2.2017, právoplatným 11.4.2017, bolo určené, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese H. V., B. H.- I.Č.. F. H. zapísané na W. Č.. XXXX, a to byt Č.. X, číslo vchodu Strmý vršok 24, 1. poschodie, súp. č. XXXX na pozemku registra „C“ č. XXXX/XXX a spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXXXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku registra „C“ s parc. č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 593 m², nebytový priestor garáž č. XX, číslo vchodu G. D. XX, 1. poschodie, súp. č. XXXX na pozemku registra „C“ č. XXXX/XXX a spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku registra „C“ s parcelným číslom XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 593m², patria do dedičstva po poručiťelke neb. Ž. G., nar. XX.X.XXXX, zomrelej dňa XX.X.XXXX. Súd prvej inštancie zo zápisnice spísanej súdnym komisárom v dedičskom konaní sp. zn. 65D/359/2017 dňa 17.4.2018 tiež zistil, že zákonnými dedičmi po poručiťelke Ž. G. v prvej dedičskej skupine sú deti poručiťelky V. G. (žalobca) a N. W. (žalovaná), každý v podiele 1. Okresný súd Bratislava IV uznesením sp. zn. 65D/359/2017, Dnot 69/2017 zo dňa 22.6.2018 konanie o dedičstve prerušil a V. V. G.Á. odkázal na podanie žaloby o ukončení účasti N. W. v konaní o dedičstve.

3/ Z tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 460, § 461 ods. 1, § 463 ods. 1, § 489, § 469a ods. 1, § 473 ods. 1 a § 476 ods. 1 Obč. zák. dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Skonštatoval, že posúdenie otázky okruhu dedičov a účastníkov dedičského konania nie je možné považovať za spornú skutkovú otázku v zmysle § 175k ods. 2 O.s.p. v dedičskom konaní, ktorá by zakladala povinnosť súdu v nesporovom dedičskom konaní odkázať niektorého z účastníkov na uplatnenie si svojho dedičského práva žalobou, posúdenie okruhu dedičov je otázkou právneho posúdenia, ktoré prináleží súdu v dedičskom konaní, resp. notárovi, ktorý priamo v dedičskom konaní posúdi okruh dedičov po poručiťelovi a určí, s ktorým dedičom naďalej konať bude, a ktorého dediča účasť v konaní končí. V posudzovanej veci v dedičskom konaní po poručiťelke Ž. G. súdny komisára ustálil okruh dedičov tak, že dedičmi novoobjaveného majetku po poručiťelke je V. G. (syn poručiťelky) v zákonom podiele 1-ici k predmetu dedičstva a N. W., dcéra poručiťelky v zákonom podiele 1 k predmetu dedičstva. Súdny komisára podľa § 189 C.m.p. a podľa § 463 až 467, § 469 a § 484 Obč. zák. ich upovedomil o dedičskom práve a možnosti dedičstvo odmietnuť a o náležitostiach a účinkoch odmietnutia dedičstva, o dedičskej nespôsobilosti a o započítaní na dedičský podiel. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaná dedičstvo po poručiťelke odmietla, a rovnako tak nebola preukázaná jej dedičská nespôsobilosť, ani jej vydedenie poručiťelkou. Žalobca aj žalovaná, ktorí sú deťmi poručiťelky sú preto povolaní dedičť po svojej matke rovný dielom v 1. dedičskej skupine. V konaní nebo preukázané, a podľa súdu prvej inštancie ani neexistuje žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by bolo možné účasť žalovanej v konaní o prejednanie dedičstva po Ž. G. ukončiť. Naviac, rozsudkom č.k. 22C 391/2013-231 súd právoplatne určil, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťelke, keď boli v čase jej smrti v jej vlastníctve. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobu zamietol.

4/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne procesne úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, s tým, že o výške trov si vyhradil rozhodnúť po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

5/ Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Argumentoval tým, že na ukončenie účasti žalovanej v dedičskom konaní po poručiťelke Ž. G. sú dôvody, a to kúpna zmluva zo dňa 4.4.2012, ktorou poručiťelka počas svojho života previedla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom dedičstva na žalobcu a prevzala kúpnu cenu. Z predmetnej kúpnej zmluvy vyplýva vôľa poručiťelky, aby žalobca bol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, keďže za ňu vyplatil kúpnu cenu, touto vôľou poručiťelky sú dedičia viazaní a posúdenie okruhu dedičov je v kompetencii súdneho komisára. V danom prípade medzi sporovými stranami nie je sporné, či existuje kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti ani skutočnosť, že z nej nastali obligačno-právne účinky, keďže platnosť zmluvy nikto nenapadol; sporné ostalo právne posúdenie skutočnosti, kto bude dedičom predmetných nehnuteľností s poukazom na existenciu kúpnej zmluvy. S ohľadom na viazanosť dedičov vôľou poručiťelky z kúpnej zmluvy a tiež vzhľadom na literatúru a judikatúru má odvolateľ za to, že by mal byť dedičom predmetnej nehnuteľnosti, ktorú od poručiťelky kúpil. Keďže vôľou poručiťelky bolo, aby jej dcéra N. W. vlastníčkou nehnuteľnosti nebola, mala by byť jej účasť v konaní o dedičstve tejto nehnuteľnosti ukončená s poukazom na § 193 ods. 1 C.m.p.

6/ Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a navrhuje ho potvrdiť. Argumentovala tým, že ukončenie jej účasti ako oprávnenej dedičke v dedičskom konaní po zomrelej matke by bolo nielen v rozpore so zákonom, ale neexistuje ani závet, listina o vydedení, teda také právne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné ju podľa zákona z prejednávania dedičstva vylúčiť. Dodala, že s ohľadom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 22C/391/2013-231, ktorý rozhodol, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, sa jedná o prekážku res iudicata.

7/ Žalobca v odvolacej replike zotrval na svojej odvolacej argumentácii.

8/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Odvolací súd konštatuje správnosť jeho nosných dôvodov.

9/ Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že dedičský súd (zastúpený notárom - súdnym komisárom) nepostupoval správne, keď Uznesením č.k. 65D 359/2017, Dnot 69/2017 zo dňa 22.6.2018, právoplatným dňa 10.8.2018, odkázal žalobcu na podanie žaloby na Okresný súd Bratislava IV o ukončenie účasti N. W. (žalovanej) v konaní o dedičstve po poručiťke Ž. G., právne odkazujúc na § 194 ods. 1, 2 C.m.p. Takáto žaloba je totiž procesne neprípustná. Podľa § 193 ods. 1 C.s.p. ak rozhodnutie sporu o dedičskom práve závisí iba na právnom posúdení skutočností, ktoré medzi účastníkmi nie sú sporné, súd uznesením rozhodne, s ktorým účastníkom bude ďalej konať a ktorému účastníkovi účasť v konaní o dedičstvo ukončuje. Spor o dedičské právo, ak skutkové okolnosti nie sú medzi účastníkmi sporné, rozhodne dedičský súd (notár ako súdny komisár) uznesením, pričom vo výroku uvedie s ktorým účastníkom bude ďalej konať a ktorému sa účasť v konaní o dedičstve ukončuje (bez ohľadu na nesúhlasný názor účastníkov dedičského konania). Procesný postup podľa § 193 C.m.p. (spor o dedičské právo závislý na právnom posúdení veci) sa aplikuje za predpokladu, že vyhodnotenie spornej právnej otázky dedičským súdom má za následok, že účastník sporu o dedičské právo nie je dedičom vôbec. Ak má vyriešenie spornej právnej otázky vplyv iba na rozsah dedičského práva (na určenie výšky dedičských podielov), pričom všetci účastníci konania sú dedičia poručiťka, dedičský súd uznesenie podľa § 193 C.m.p. nevydá a spor o dedičské právo posúdi ako predbežnú otázku pred vydaním uznesenia o dedičstve podľa § 203 C.m.p. (Civilný mimosporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, 2017). Z uvedeného je teda zrejme, že právnu otázku účasti žalovanej (pokiaľ je sporná) si musí dedičský súd vyriešiť sám. Podanie žaloby je totiž procesne prípustné len v prípade, ktorý predpokladá ust. § 194 C.m.p. (spor o dedičské právo závislý na skutkovom posúdení veci), teda vtedy, ak sú v dedičskom konaní sporné skutkové otázky. Odvolaciemu súdu však nie je zrejme, aké sporné skutkové otázky (ide napr. o otázku platnosti závetu, listiny o vydedení a pod.), sa objavili v dedičskom konaní po neb. Ž. G.X., nakoľko ani dedičský súd v predmetnom uznesení, ktorým prerušil dedičské konanie a odkázal žalobcu na podanie predmetnej žaloby, spornú skutkovú otázku neidentifikoval (otázka účasti žalovanej v dedičskom konaní nie je skutková otázka, ale otázka právna).

10/ Zohľadniac uvedené je odvolacia argumentácia žalobcu bezpredmetná. Odvolací súd dodáva, že pokiaľ žalovaná, ako dcéra poručiťky, nie je dedičsky nespôsobilá a vo vzťahu k nej poručiťka nezanechala platnú listinu o vydedení, popieranie jej právneho statusu dedičky po neb. matke nemá oporu v hmotnom práve. Na tomto závere nemení nič ani okolnosť, že nebohá Ž. G. kúpnu zmluvou zo dňa 4.4.2012 ešte za jej života previedla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom dedičstva kúpnu zmluvou na žalobcu. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 22C 391/2013-231 bolo totiž určené, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťke Ž. G..

11/ Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

12/ Napadnutým uznesením sp. zn. 9C/44/2018 zo dňa 23.3.2020 (vydaným po meritórnom rozhodnutí vo veci samej) súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala voči žalobcovi povinnosti zdržať sa dispozície a nakladania s vyššie označenými nehnuteľnosťami zapísaným na W. Č.. XXXX vedeným Okresným úradom Bratislava, obec Bratislava

- I.Č.. F. H., katastrálne územie F. H. do právoplatného skončenia konania vo veci samej a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

13/ V dôvodoch napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi stranami vyplývajúcu z predmetu sporu vo veci samej, avšak pokiaľ ide o obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, nestotožnil sa s jej názorom, že preukázala aj bezodkladnosť navrhovanej úpravy pomerov. Podľa súdu prvej inštancie žalovaná totiž nepreukázala existenciu takého konkrétneho konania žalobcu, ktoré by smerovalo k dispozícií s nehnuteľnosťou, ktorá by jednoznačne vyvolávala dôvodnú obavu o nebezpečenstve vzniku bezprostredne hroziacej ujmy. Tvrdenie žalovanej, že žalobca má v úmysle predmetný byt prenajať a možno ho už prenajal, s čím ona nesúhlasí bez ďalšieho neosvedčuje potrebu navrhovanej úpravy pomerov medzi stranami. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie, právne odkazujúc na § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. c/ C.s.p., § 328 ods. 1 a § 329 ods. 2 C.s.p., návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal argumentujúc, že mu v súvislosti s návrhom žalovanej na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia trovy nevznikli.

14/ Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalovaná a navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu vyhovie. Dôvodila, že na vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia boli splnené zákonom stanovené podmienky, pretože má dôvodnú obavu, že zo strany žalobcu príde k poškodzovaniu jej práv, ako aj skutočnosti, že by mohlo dôjsť k zníženiu majetkovej hodnoty týchto nehnuteľností zapísaných na W. Č.. XXXX vedených Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom, nachádzajúcich sa v okrese Bratislava IV, obec Bratislava - m.č. F. H., pretože jej žalobca už teraz svojim konaním znemožňuje nakladať s nehnuteľnosťou.

15/ Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1, 2 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že je vecne správne.

16/ Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa v čase jeho rozhodovania, neosvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, t.j. že by konkrétnym konaním žalobcu ohľadom predmetu dedičstva jej hrozila bezprostredná neodvratiteľná ujma. S ohľadom na skutočnosť, že odvolací súd prvým výrokom tohto rozhodnutia potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, návrh žalovanej na vydanie neodkladného opatrenia sa stal aj bezpredmetným.

17/ Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v druhom výroku svojho rozhodnutia ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

18/ O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. tak, že vo veci samej plne procesne úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

19/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).